

Cavaleri, săbii și sânge de balaur

CORNELIA FUNKE

Soare, plajă și foarte multă mare

Ilustrații de Elisabeth Holzhausen

UNIVERS ENCICLOPEDIC BOOKS

Univers Enciclopedic Junior

Str. Luigi Cazzavillan nr. 17, sector 1, București, 010784

e-mail: difuzare@universenciclopedic.ro

www.universenciclopedic.ro

Tiparul executat la Regia Autonomă „Monitorul Oficial”

Traducere: Cristina MUICĂ

Redactor: Irina Ruxandra POPA

Tehnoredactor: Mariana MÎRZEA

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României

FUNKE, CORNELIA

Soare, plajă și foarte multă mare / Cornelia Funke ; il.: Elisabeth Holzhausen. -

București : Univers Enciclopedic Gold, 2020

ISBN 978-606-704-707-3

I. Holzhausen, Elisabeth (il.)

821.112.2

Sonne, Strand und ganz viel Meer

Text: Cornelia Funke; Ilustrații: Elisabeth Holzhausen

© 1999, 2007, 2015 Loewe Verlag GmbH, Bindlach

Ediție revizuită 2015

Coperta: Elisabeth Holzhausen

Toate drepturile asupra versiunii în limba română sunt rezervate

Editurii Univers Enciclopedic Gold.

Cuprins

Sticla poștală	9
Purceluși de dună	17
Frații mai mici	28
Cuvinte străine	36
Solzi colorați.	44
Cel mai frumos lucru găsit	52

Sticla poștală

A opta zi de vacanță a început exact la fel ca cele dinainte. După micul dejun, au plecat cu toții la plajă. Tatăl Miei s-a tras la umbră să citească ziarul. Mama și Nora, sora mai mare a Miei, s-au dat cu cremă până când au ajuns să lucească și s-au întins la soare.

La început, Mia a încercat să-și alunge plictiseala jucând *Sare și Piper*, presărându-i Norei nisip pe burta proaspăt unsă cu cremă. De obicei, în această situație, Nora se înfură atât de tare, încât o fugărea pe Mia pe toată plaja, ceea ce era destul de distractiv. Dar astăzi Nora și-a șters nisipul de pe burtă și i-a spus, fără să deschidă ochii:

– Fă-ți un castel de nisip, micuțo, și bagă-te înăuntru cât mai adânc, nu vrei?

Mia nu avea, bineînțeles, niciun chef să construiască niște castele stupide de

nisip, ca un copil mic, iar un castel de nisip cu adevărat măreț nu ar fi avut loc printre atâtea burți și picioare întinse pe plajă. Așa că Mia a dat doar din cap, și-a înfipt degetele de la picioare în nisip, a început să privească marea și să tragă cu ochiul din zece în zece minute la ceasul ei rezistent la apă. La ora unu, tatăl lor le lua întotdeauna să mănânce înghețată. Dar până atunci mai era o veșnicie.

Valurile mării îi mângâiau degetele de la picioare. Ele aduceau spre mal un flacon gol de cremă solară, câteva suporturi de înghețată, o sanda și, ceva mai departe, o sticlă verde. În interiorul ei se vedea ceva,

ceva alb. Arăta ca un bilețel făcut sul...

O sticlă poștală! Mia s-a uitat în jur. Nu părea că ar mai fi observat și altcineva sticla. A intrat repede în apă și a pescuit sticla din valuri. Apoi s-a așezat iarăși pe nisip și s-a uitat plină de curiozitate în sticlă. Da, înăuntrul ei era o hârtie rulată în formă de sul. Și pe ea era scris ceva. Mia a tras de dop, mai întâi cu degetele, apoi cu dinții. Până la urmă, a reușit să-l scoată.

Foaia de hârtie se udase puțin. Mia a desfăcut-o și a netezit-o cu degetele ei pline de nisip.

Iată ce a citit: Cine va dezlega această taină, va dobândi o comoară. Urmează cele cinci pietre negre și găsește ceva ce are puncte albastre.

Mia s-a uitat nedumerită în jur.

Pietre negre. Cum ar putea să găsească niște pietre negre în furnicarul acela de lume? S-a ridicat în picioare și a pornit agale în lungul apei. Și într-adevăr, acolo era o piatră neagră. A găsit-o și pe următoarea, la doi metri distanță, chiar în clipa în care o femeie se pregătea să-și așeze pe ea sacoșa de plajă. A treia era la o oarecare distanță, pe un prosop de plajă gol, iar cea de-a patra împodobește vârful unui castel de nisip. Mia a luat-o în mână și s-a uitat în jur. Numai fețe necunoscute. Oare s-a pierdut de ai săi?

Nu, undeva în urmă Nora tocmai se răsucea pe spate. Mia a plecat liniștită mai departe. Unde era a cincea piatră? Umbrele de soare, oameni întinși pe plajă, ziare zdrențuite, resturi de pâine și – uite-o acolo! Neagră și netedă. Lângă cifra cinci făcută din scoici mititele. Mia a ridicat-o încurcată. Acum lipsea doar ceva cu puncte albastre.

– Poate o minge, a murmurat Mia. Sau un prosop.

În spatele ei cineva chicotea. Mia s-a întors să se uite.

O fetiță îi zâmbea. Era cam de vârsta Miei sau poate puțin mai mare.

– Salut, a spus ea. Eu sunt Etta.

Costumul de baie al Ettei avea cel puțin o mie de puncte albastre.

– Dă încoace comoara! a spus Mia. Te-am găsit.

